

Mănăstirea Antim

Dacă s-ar face o ierarhie a celor mai cunoscute și mai frecventate lăcașuri sfinte din București, cu siguranță că Mănăstirea Antim s-ar situa între primele trei.

Nu mă refer la ziua de azi, când au supraviețuit puține asemenea construcții, ci la un trecut care de-abia a depășit suta de ani – în definitiv, o vârstă umană.

De unde vine atracția aceasta?

De la destinul ctitorului ei?

Observând în treacăt că monumentele care au adus fală și i-au conturat o personalitate orașului nostru au fost înălțate de străini sau din poruncă străină, ca Turnul Colței, Bărăția, Biserica Grecească, să spunem că Mănăstirea Antim face parte, și ea, din aceeași categorie. Ctitorul ei, mitropolitul Antim, era armean. A construit-o pe locul unei mai vechi biserici de lemn, ridicată de un Staicu Merișanu. Locul ales, deși nu prea sănătos din pricina vecinătății unor bălți și a Gârliței, respecta însă tradiția, în sensul că mănăstirea era înconjurată de dealuri care ar fi trebuit să o protejeze de crivăț.

După moartea tragică a lui Antim, survenită, cum se știe, prin înecare, pare că sufletul acestuia s-a cuibărit protector în mănăstire. Sărăcită, a fost salvată devenind metoc al Episcopiei Argeșului; lovită crunt de cutremure ori de alte stihii, a fost repede reparată, cum s-a petrecut după cutremurul din 1838, când, între anii 1857 și 1869, arhitectul Schlatter a îmbogățit-o cu elemente neogotice

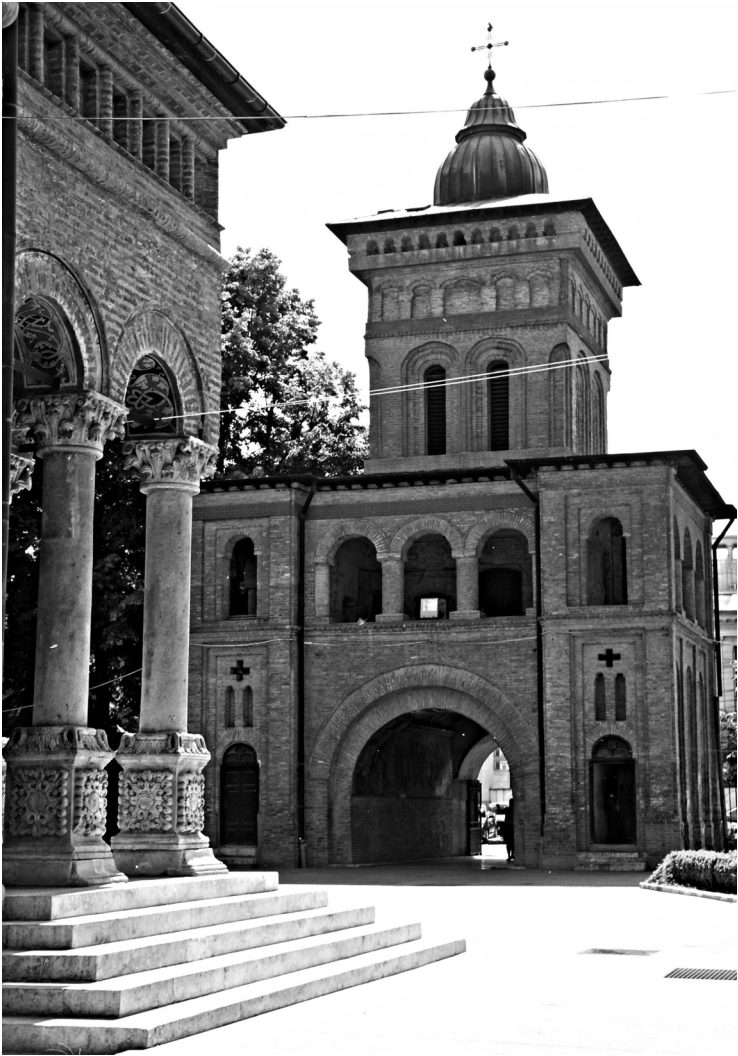
de mare frumusețe², iar Gheorghe Tattarescu a repictat pe de-a-ntregul biserica. De reținut că nici valul demolărilor din „epoca de aur” nu a afectat-o, deși i-a culcat la pământ împrejurimile.

Personal sunt cuprins de o senzație de bucurie necunoscută ori de câte ori mă aflu în apropierea ei, iar neobișnuita rozetă neogotică are ceva fascinant, imposibil de redat prin cuvinte.

² Arhitectul elvețian Johann Schlatter, ajutat de arhitectul Karl Enderle, viitorul său ginere, a refăcut între 1851-1863 biserica șubrezită de cutremure, adăugându-i numeroase elemente neogotice, la modă în epocă, între care rozeta de pe fațada principală, care se păstrează și astăzi. (N. ed.)

Mănăstirea Antim.
Foto Silvia Colfescu

Clopotnița Mănăstirii Antim.
Foto Silvia Colfescu